

Sygn. akt I C 288/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 czerwca 2022 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 3197,40 zł

I. umarza postępowanie co do kwoty 123 zł,

II. zasądza od strony pozwanej (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda T. P. kwotę 3074,40 zł (trzy tysiące siedemdziesiąt cztery złote 40/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 20 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty,

III. dalej idące powództwo oddala,

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1035,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 288/22

UZASADNIENIE

Powód T. P. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 3197,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 grudnia 2021 r. oraz kosztami procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że 21 października 2021 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność M. M.. Sprawca szkody był ubezpieczony u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W związku z likwidacją szkody poszkodowany na okres od 23 października 2021 r. do 15 listopada 2022 r. wynajął od powoda samochód zastępczy marki R. (...) o nr rej. (...), uzgadniając stawkę dobową w wysokości 200 zł + 23%VAT. Powód 15 listopada 2021 r. wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 6439,54 zł brutto (w tym dzienna stawka 246,00 zł brutto x 23 dni, czyszczenie i dezynfekcja auta 123 zł brutto, usługa parkingowa 196,80 zł brutto, holowanie pojazdu 461,74 zł). Poszkodowany wynajął pojazd u powoda ponieważ pojazd został jemu zapewniony na cały czas likwidacji szkody, bez konieczności autoryzowania czasu najmu oraz bez obowiązku ponoszenia dodatkowych opłat. Powód nabył wierzycelność przysługującą poszkodowanemu wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu odszkodowania za szkodę wynikającą z konieczności najmu pojazdu zastępczego i pismem z 15 listopada 2021 r. wezwał pozwaną do zapłaty. Pozwany jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej pojazdu sprawcy tej kolizji uznał roszczenie co do zasady i ostatecznie wypłacił powodowi kwotę 3242,14 zł. W odpowiedzi na kolejne wezwania strona pozwana odmówiła wypłaty dalszej kwoty odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów pojazdu zastępczego.

Powód na rozprawie w dniu 9 czerwca 2022r. cofnął pozew i zrzekł się roszczenia co do kwoty 123 zł.

Strona pozwana (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Strona pozwana przyznała, że uznała swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłaciła powodowi odszkodowanie, a ponadto zarzuciła, że w toku postępowania wpłaciła 123 zł tytułem kosztów czyszczenia i dezynfekcji pojazdu, wobec czego prawidłowa wartość przedmiotu sporu powinna wynosić 3074,40 zł. Pozwana uznała okres najmu 23 dni, jednak dokonała weryfikacji stawki dobowej, przyznając za pierwsze 3 dni stawkę zgodnie z fakturą, zaś za pozostałe 20 dni według stawki 92,25 zł (zgodnie z przesłaną poszkodowanemu informacją).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

21 października 2021 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność M. M.. Sprawca szkody był ubezpieczony u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Do zdarzenia doszło w K., przy ul. (...). Po kolizji pojazd poszkodowanego nie nadawał się do dalszej jazdy. Poszkodowany skorzystał z kompleksowych usług firmy powoda, który wykonał usługę holowania uszkodzonego pojazdu, jego parkowania przez cały okres trwania postępowania likwidacyjnego, a także zapewnił poszkodowanemu pojazd zastępczy.

M. M. zawarł 23 października 2021 r. z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego, na podstawie której wynajął od powoda samochód zastępczy marki R. (...) o nr rej. (...), uzgadniając stawkę dobową w wysokości 200 zł netto. Umowa najmu nie obciążała poszkodowanego wpłatą własną, kaucją, nie zawierała też limitu, czasu trwania najmu oraz limitu kilometrów. Zgodnie z umową rozliczenie najmu pojazdu miało nastąpić poprzez bezpośrednie rozliczenie się wynajmującego z ubezpieczycielem OC sprawcy szkody, tj. (...) S.A. w związku z kolizją drogową z 21 października 2021 r. Rozliczenie to obejmować miało wyłącznie uzasadniony czas braku możliwości korzystania przez najemcę z jego samochodu, a więc uzasadniony czas naprawy...

Powód 15 listopada 2021 r. wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 6439,54 zł brutto, w tym 5658,00 zł brutto za najem pojazdu na okres 23 dni tj. od 23 października 2021 r. do 15 listopada 2021r., 196,80 zł usługa parkingowa – parking strzeżony za 8 dni przy stawce 20 zł netto za dobę, 461,74 zł brutto holowanie pojazdu, 123 zł brutto czyszczenie pojazdu po najmie i dezynfekcja. Faktura płaćna przelewem w terminie do 22 listopada 2021r.

Powód wystawił formularz pomocy drogowej, w którym wskazał, przewóz pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) z miejsca załadunku tj. K., ul. (...), godz. 21⁽³⁰⁾, na miejsce rozładunku(...), godz. 22⁽⁰⁰⁾, adres Bazy usługodawcy (...), wyjazd g. 21⁽⁰⁰⁾.

W formularzu wpisano:

- dojazd do poszkodowanego 5,80 zł/km, 6,5 km, wartość 37,70 zł;
- powrót do bazy 5,80 zł/km, 6,5 km, wartość 37,70 zł;
- czynności załadunkowe wartość 150 zł
- czynności wyładunkowe wartość 150 zł;
- parking auta od 23 października 2021r. do 30 października 2021r. 20 zł x 8 dni wartość 160 zł

Razem wartość netto 535,40 zł,

VAT 23% 123,14 zł

Wartość brutto 658,54 zł

Powód T. P. zawarł z M. M. w dniu 15 listopada 2022 r. umowę cesji wierzytelności przysługującej poszkodowanemu wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu odszkodowania OC za szkodę likwidowaną pod numerem (...) oraz objętej fakturą nr (...).

Powód pismem z 15 listopada 2022 r., doręczonym 19 listopada 2021r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty 6439,40 zł brutto za najem auta zastępczego, do pisma dołączono oryginał faktury oraz kopie umowy najmu, umowy cesji, pełnomocnictwa, oświadczenie poszkodowanego o konieczności najmu auta zastępczego, oświadczenia dotyczącego poinformowania o podmiocie wynajmującym pojazd zastępczy, formularz usług pomocy drogowej wraz z mapką dojazdu.

Strona pozwana decyzją z 30 listopada 2021r. poinformowała powoda o przyznaniu odszkodowania w wysokości 442,80 zł, obejmująca refundację kosztów holowania w kwocie 246 zł oraz koszty parkowania pojazdu w kwocie 198,80 zł. W kwestii kosztów najmu pojazdu pozwana wyjaśniła, że nie wpłynęły dokumenty pozwalające na wypłatę uznanego roszczenia tj. dowód rejestracyjny wynajmowanego pojazdu. Decyzją z 31 stycznia 2022r. strona pozwana poinformowała powoda o przyznaniu odszkodowania w wysokości 2155,60 zł, wyjaśniając że uznano za zasadą stawkę dobową najmu 172,20 zł za 3 dni najmu zgodnie ze stawkami występującymi na rynku oraz stawkę 92,25 zł za pozostałe 16 dni, zgodnie z instrukcją najmu pojazdu zastępczego, która została przekazana w dniu 26 października 2021r. poszkodowanemu. Jednocześnie uznano za zasadny okres 19 dni najmu. Pozwana dodatkowo uznała koszt czyszczenia auta w kwocie 123 zł.

Strona pozwana – w odpowiedzi na wezwanie powoda do zapłaty z 9 lutego 2022r. – pismem z 28 lutego 2022r. poinformowała o uznaniu do dopłaty dalszej kwoty 643,74 zł. W uzasadnieniu wskazano, że koszt holowania uznano zgodnie z przedstawioną fakturą. Łącznie z tytułu najmu pojazdu zastępczego uznano 2583 zł, w tym za pierwsze 3 dni zgodnie z fakturą po 246 zł brutto, ponadto uznano w całości czas najmu, lecz za pozostałe 20 dni przyjęto stawkę 92,25 zł brutto.

Strona pozwana łącznie wypłaciła powodowi 3242,14 zł

Okoliczności bezsporne.

Poszkodowany M. M. bezpośrednio po zdarzeniu został przewieziony karetką pogotowia do szpitala. Ze szpitala poszkodowany zadzwonił do firmy powoda, gdyż konieczne było holowanie uszkodzonego pojazdu. Firma powoda wykonała usługę holowania uszkodzonego pojazdu w czasie, gdy poszkodowany przebywał w szpitalu. Poszkodowany wiedział, że firma powoda świadczy kompleksowe usługi w zakresie pomocy drogowej oraz najmu pojazdów zastępczych. Poszkodowany zgłosił szkodę osobiście przez Internet i w zgłoszeniu poinformował stronę pozwaną, że już korzysta z pojazdu zastępczego. Poszkodowany potrzebował pojazd zastępczy niezwłocznie, gdyż musiał dojeżdżać do pracy do Czech. Dziennie pojazdem zastępczym pokonywał ponad 140 km. Poszkodowany na zwolnieniu lekarskim przebywał kilka dni od zdarzenia.

Szkoda w pojeździe została zgłoszona 23 października 2021r. tj. w dniu zawarcia z powodem umowy najmu. Poszkodowanemu, poza ogólną informacją zawartą w formularzu, ubezpieczyciel nie oferował możliwości zorganizowania pojazdu zastępczego.

W postępowaniu likwidacyjnym ustalono, że szkoda w pojeździe jest całkowita i 8 listopada 2021r. poszkodowany otrzymał odszkodowanie. Poszkodowany nabył uszkodzony pojazd dzień przed wypadkiem. Ostatecznie poszkodowany zdecydował się wyremontować uszkodzony pojazd. Poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego do 15 listopada 2021r.

Dowód:

- zeznania świadka M. M. k. 76.

W tak ustalonym stanie faktyczny Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości co do należności głównej oraz w zasadniczej części co do odsetek ustawowych za opóźnienie. Powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 123 zł z tytułu kosztów czyszczenia pojazdu, wobec tego postępowanie co do tej kwoty zgodnie z art. 203§ 1 k.p.c. i art. 355§ 1 k.p.c. należało umorzyć.

Według art. 822 § 1 k.c., powstanie obowiązku zapłaty przez zakład ubezpieczeń (ubezpieczyciela) odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakładu powstanie odpowiedzialności ubezpieczonego, czyli samego ubezpieczającego lub osoby, na której rzecz ubezpieczający zawarł umowę ubezpieczenia, za szkody wyrządzone osobom trzecim. Zobowiązanie do zapłaty odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ma więc ze swej istoty charakter akcesoryjny, tylko zatem wtedy, gdy ubezpieczony stanie się zgodnie z przepisami prawa cywilnego odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej, dochodzi do powstania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wobec tej osoby z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczonego wobec osoby trzeciej wyznacza co do zasady zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (por. np. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2005 r., III CZP 99/04, OSNC 2005, nr 10, poz. 166 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r., II CKN 353/99, nie publ.). Akcesoryjny, wynikający z art. 822 § 1 k.c., charakter zobowiązania ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej potwierdzają w odniesieniu do obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przepisy art. 23, 34, 35 i 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm. - dalej: "ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych" lub "u.u.o."). W myśl tych przepisów, na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, do której zawarcia obowiązany jest posiadacz bezpośrednio eksploatujący pojazd (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2005 r., III CZP 99/04), zakład ubezpieczeń jest zobowiązany, w granicach ustalonej sumy gwarancyjnej, do zapłaty odszkodowania za szkodę na osobie lub w mieniu wyrządzoną w związku z ruchem pojazdu, objętą odpowiedzialnością posiadacza (art. 436 § 1 zdanie pierwsze lub art. 436 § 1 zdanie drugie k.c.). Odpowiedzialność za szkody wyrządzone ruchem wszelkich pojazdów mechanicznych oparta została na zasadzie ryzyka (art. 436 k.c. w związku z art. 435 k.c.). Uzasadnieniem tej zaostrzonej odpowiedzialności jest przede wszystkim szczególnie i wzmożone niebezpieczeństwo jakie wiąże się z użyciem tych środków komunikacji.

W tak ukształtowanej odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego przesłanki stanowią powstanie szkody w mieniu lub na osobie, spowodowanie szkody przez ruch mechanicznego środka komunikacji, oraz związek przyczynowy między szkodą a ruchem pojazdu. Szkada wywołująca odpowiedzialność z tytułu ryzyka musi być wyrządzona przez ruch mechanicznego środka komunikacji. Ponadto pomiędzy działaniem sprawcy szkody a skutkiem tego działania musi zachodzić związek przyczynowy (opisany w art. 361 kc). W Świetle tego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swojego działania.

Szkodą w mieniu jest wszelki uszczerbek majątkowy. Przy ustaleniu wysokości szkody należy posługiwać się przyjętą w piśmiennictwie i orzecznictwie teorią różnicy. Oznacza to, że dla ustalenia wysokości szkody zestawia się obecną wartość samochodu z tą, jaką by on przedstawiał gdyby nie było wypadku (tak, G. Bieniek, Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe, Warszawa 2006 str.140). Zasada pełnego odszkodowania w ujęciu kodeksu cywilnego przejawia się w tym, że naprawienie szkody obejmuje zarówno straty jakie poszkodowany poniósł, jak i korzyści które mógł osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła.

Podkreślić należy, że zgodnie poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 8 września 2004r., w sprawie IV CK 672/03 za normalne następstwo zniszczenia pojazdu służącego poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona. Postulat pełnego odszkodowania przemawia

więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, **nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania**. Okoliczność, iż koszty wynajęcia pojazdu zastępczego przekroczyły cenę nowego samochodu, nie może automatycznie przesądzać o istnieniu przyczynienia się poszkodowanego do powiększenia rozmiaru szkody.

W oparciu o powołane orzeczenia należało podzielić pogląd powoda, że pełne odszkodowanie w niniejszej sprawie obejmować powinno rzeczywiście poniesione i uzasadnione koszty najmu pojazdu. Powód domagał się zasądzenia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 23 dni według stawki 200 zł netto. W ocenie Sądu wskazana stawka nie została rażąco zawyżona, mając na uwadze ceny rynkowe obowiązujące na terenie powiatu (...), gdzie zamieszkuje poszkodowany oraz klasę C wynajmowanego pojazdu. Podkreślić należy, że wprawdzie strona pozwana w formularzu przesłanym na adres mailowy poszkodowanego zawarła informacje dotyczące najmu pojazdów zastępczych, lecz pomimo, że poszkodowany poinformował pozwaną o tym, że korzysta już z pojazdu zastępczego, nikt ze strony ubezpieczyciela likwidującego szkodę nie wystąpił do poszkodowanego z konkretną ofertą zorganizowania najmu takiego pojazdu. Skoro ubezpieczyciel w chwili zgłoszenia szkody dowiedział się, że poszkodowany korzysta już z usług firmy oferującej najem pojazdów działającej na lokalnym rynku to powinien podjąć starania, żeby poszkodowany skorzystał z tańszej i równie korzystnej oferty zagwarantowanej przez ubezpieczyciela. Obowiązkiem ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego w taki sposób, aby skutki tego zdarzenia były jak najmniej dolegliwe i odczuwalne dla poszkodowanego. Gdyby strona pozwana wykazała, że poszkodowany – pomimo, iż został dla niego zorganizowany pojazd zastępczy na warunkach akceptowanych przez ubezpieczyciela – nie skorzystał z tej oferty, wówczas można byłoby uznać za zasadny zarzut braku współdziałania poszkodowanego z ubezpieczycielem przy likwidacji szkody oraz zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody. Tymczasem strona pozwana, nie składając poszkodowanemu żadnej indywidualnej oferty uznała, że zawarte w formularzu ogólne informacje dotyczące możliwości zorganizowania pojazdu zastępczego, są wystarczające, aby na poszkodowanego przerzucić obowiązek minimalizacji szkody w tym zakresie. Niewątpliwie to przede wszystkim ubezpieczyciel, jako profesjonalista, powinien czynić wszystko, żeby minimalizować koszty związane z likwidacją szkód, przy jednoczesnym zapewnieniu poszkodowanym jak najbardziej dogodnych i nieuciążliwych warunków oczekiwania na zakończenie procesu likwidacji szkody. Strona pozwana nie wykazała, aby takie działania wobec poszkodowanego zostały podjęte.

Powód zaoferował poszkodowanemu kompleksową usługę, w tym wykonał usługę holowania uszkodzonego pojazdu, zabezpieczył go i parkował do oględzin, a ponadto zapewnił M. M. pojazd zastępczy na cały czas trwania postępowania likwidacyjnego i dodatkowo jeszcze przez kolejny tydzień, podczas którego poszkodowany przeprowadzał naprawę uszkodzonego pojazdu.

Analizując stanowisko strony pozwanej wyrażone w trzech kolejnych decyzjach dotyczących wypłaty odszkodowania objętego fakturą wystawioną przez powoda, należy zauważyć, że pozwana ostatecznie zaakceptowała w całości koszty związane z czyszczeniem pojazdu 123 zł, holowaniem pojazdu 461,74 zł oraz z parkowaniem pojazdu 196,80 zł (łącznie 781,54 zł). Ponadto pozwana uznała cały okres najmu tj. 23 dni, kwestionując jedynie stawkę dobową najmu za 20 dni i w tym zakresie przyjęła stawkę 92,25 zł. Łącznie według tego wyliczenia pozwana powinna wypłacić powodowi kwotę 2583 zł z tytułu najmu pojazdu oraz kwotę 781,54 zł z tytułu uznanych kosztów holowania, parkowania i czyszczenia, czyli razem 3364,54 zł. Tymczasem pozwana wypłaciła powodowi 3242,14 zł, a zatem o 122,40 zł mniej. Niesłusznie więc pozwana zarzuciła powodowi, że kwota 123 zł z tytułu czyszczenia pojazdu została w całości zapłacona. Ostatecznie strona pozwana kwestionowała jedynie stawkę dobową za okres najmu przez 20 dni.

W ocenie Sądu strona pozwana zobowiązana jest pokryć koszty najmu pojazdu za cały okres najmu według stawki obowiązującej w przedsiębiorstwie powoda. Powód zapewnił poszkodowanemu pojazd zastępczy niezwłocznie i bez jakichkolwiek ograniczeń, na cały okres trwania postępowania likwidacyjnego, przejmując jednocześnie ryzyko związane z dochodzeniem od ubezpieczyciela zwrotu poniesionych kosztów z tym związanych. Stąd też roszczenie

o zapłatę odszkodowania za najem pojazdu w łącznej kwocie 5658,00 zł według stawki 246 zł brutto za dobę było uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze cała należność objęta fakturą powoda powinna być zapłacona, a skoro pozwana zapłaciła z kwoty 6439,54 zł jedynie kwotę 3242,14 zł, to powinna dopłacić powodowi kwotę 3197,40 zł. Skoro powód cofnął pozew co do kwoty 123 zł, co skutkowało umorzeniem w tej części postępowania, powództwo co do pozostałej kwoty 3074,40 zł należało uwzględnić.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c., 455 k.c. oraz art. 817 k.c. i 14 ust. 1 uoc w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przedmiotowej sprawie powód pismem doręczonym 19 listopada 2021 r., wezwał pozwaną do zapłaty kwoty objętej fakturą, zatem szkoda w tym zakresie powinna być naprawiona najpóźniej do dnia 19 grudnia 2021 r., stąd odsetki ustawowe za opóźnienie należą się od dnia 20 grudnia 2021 r., a nie jak wnosił powód od 1 grudnia 2021r. powództwo co do odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od 1 grudnia 2021r. do 20 grudnia 2021r. podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., przyjmując, że powód wygrał proces w 96 %. Koszty postępowania wyniosły łącznie 2034 zł, w tym 200 zł opłata sądowa od pozwu oraz 2x 900 zł wynagrodzenia obu pełnomocników + kwota 34 zł tytułem opłaty skarbowej od obu pełnomocnictw. Dokonując stosunkowego rozdzielenia tych kosztów powód powinien je pokryć do kwoty 81,36 zł, a strona pozwana do kwoty 1952,64 zł. Skoro powód poniósł koszty w wysokości 1117 zł, to pozwana powinna mu zwrócić 1035,64 zł.